

Bilag t. Det. o. Lovf. om anerkjendte Sygekasser.

om Betingelserne for at blive Medlem, om Tilskud efter Bidragenes Størrelse, om Fjorjelsret o. s. v., ikke finde Anvendelse paa Væresmedlemmer, Noget, som i Lovforslaget kun findes berørt ved Beregningen af Medlemsstallet i § 3.

§ Henhold hertil foreslaar Udvalget, at til § 1 tics som Slutningsstykke:

Anerkjendte Sygekasser have Ret til at optage Medlemmer, der kun hde Bidrag til, men ikke have Ret til Hjælp af Kassen (Væresmedlemmer). Hvad der i denne Lov bestemmes med Hensyn til anerkjendte Sygekassers Medlemmer, finder ikke Anvendelse paa Væresmedlemmer.

§ 2

indstilles til usforandret Vedtagelse. Derimod har med Hensyn til

§ 3

den Bestemmelse, at en Sygekasse for at erholde offentlig Anerkjendelse mindst maa have 50 Medlemmer, vakt Tvivl i Udvalget. Medens man nemlig fra alle Sider har været enig i, at Loven maa opstille en Fordring om, at Kassen maa have et vist Antal Medlemmer for at faae Anerkjendelse, for at ikke Kassens Evne til at opfylde sine Forpligtelser skal blive aldeles usikker, har man fra nogle Sider ment, at Tallet 50 var for høit sat, og at det navnlig vilde kunne have til Følge, at ikke faa Kasser, der have dannet sig paa Landet i lidet tæt befolkede Egne vilde blive udelukkede fra Anerkjendelse. De Udvalgsmedlemmer, der gjorde denne Betragtning gjældende, mente, at Tallet „30“ bedre end Tallet „50“ vilde svare til Forholdene. Væretjende de, at den Ændring, som Udvalget har besluttet at foreslaa ved § 13, nemlig at en Vægemand, der er Medlem af en anerkjendt Sygekasse ikke alene derved skal opnaae Ret til Sygehjælp for sin Hustru, vil have til Følge, at stedlige Kasser i svagt befolkede Egne lettere kunne opnaae et høiere Medlemsantal, nemlig ved Optagelse af Hustruerne som selvstændige Medlemmer af Kassen. Men dette Hensyn har dog ikke fuldstændig kunnet fjerne de Betænklichkeiten, disse Udvalgsmedlemmer have ved Tallet „50“ og de (Chr. Nielsen, Th. Nielsen) stille derfor Forslag om at ombytte dette Tal med 30. Udvalgets Flertal har ikke kunnet slutte sig hertil; men det erkjender, at der kan være særlige Forhold, der undtagelsesvis gjør det ønskeligt og tillige lidet farligt at gaa ned under dette Tal. Flertallet foreslaar derfor at bibeholde Tallet „50“ som almindelig Regel, men at give Regelen en Tilføielse, hvorefter det bliver muligt at tilstaa

Kasser med et mindre Medlemsantal, ikke under 30, Anerkjendelsen. Vedømmelsen af, om dette i et givet Tilfælde kan og bør ske, tilkommer selvfølgelig den Myndighed, som ifølge Forslagets § 1 meddeler Anerkjendelse (Indenrigsministeren efter Indstilling af Sygekasseinspektøren). Forholdet vil her efter blive det, at en Sygekasse med 50 Medlemmer, og som iøvrigt fyldestgjør Loven, har Ret til Anerkjendelse, medens Spørgsmaalet om Anerkjendelse, naar Kassen har et Medlemsantal fra 30 til 50, kommer til at bero paa vedkommende Myndigheders Skjøn.

Udvalgets Flertal foreslaar i Henhold hertil følgende Tilføielse efter første Punktum i § 3:

„Undtagelsesvis kan, naar særlige Omstændigheder tale derfor, Anerkjendelse tilstaaes Kasser med et mindre Medlemsantal, ikke under 30“.

§ Forbindelse hermed bliver da en tilsvarende Ændring i § 3, sidste Stykke, nødvendig, saaledes at dette kommer til at lyde saaledes:

„Gaar en anerkjendt Sygekassers Medlemsantal ned under 50, bortfalder Anerkjendelsen. Dog kan Anerkjendelsen opretholdes, naar Medlemsantallet ikke er under 30“.

Hovedbestemmelsen i Lovforslagets andet Afsnit (§§ 4—7), nemlig den Regel i Forslagets

§ 4

der bestemmer, hvem der overhovedet kan være Medlemmer af anerkjendte Sygekasser, tiltræder Udvalget, idet det erkjender, at den Naade, hvorpaa her Kredsen af „Ubeniøiede“ er bestemt, er tilfredsstillende.

Ved § 4, 2det Stykke, der handler om Aldersgrændserne for Optagelsen i de anerkjendte Sygekasser, er det gjort gjældende i Udvalget, at det vilde være urigtigt at forbyde Kasserne at optage Medlemmer, der ere over 55 Aar, da det jævnlige kan forekomme, at Personer, der tidligere vare velhavende, i en ældre Alder komme i saa smaa Aar, at de kunne ønske at komme ind i en Sygekasse, ligesom der mange Steder ingen Sygekasser findes, og det vilde da, naar en Sygekasse oprettes, være ubilligt at negte ældre Personer Udgang, og for Kasserne kan der, ligesom i andre Forsikrings-selskaber, bødes paa den større Risiko ved en større Præmie. Skjøndt andre Medlemmer af Udvalget ikke tillæge disse Betragtninger afgjørende Vægt, har man dog troet, at her